

25/5/1930

ἡ ΚΑΜΑΘΑΝΑ

Ἐφημερίς
ποῦ διαβάζεις κι' ἀπορεῖς
θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωὶ ἐκάστης Κυριακῆς
κι' ὁ "ΑΡΒΑΣ" θὰν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτής

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν καὶ στήν Πάτρα κατοικοῦμεν	Ἔτος Χίλια ἐννηακόσια καὶ τριάντα καὶ μακρὰ ὁ Κωνσταντῖνος Περιμένει νάλθῃ πάντα	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ.
	Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ ἰσοπικῶς καὶ συνδρομὰς ἰσοπικῶς μόνον σ' ἐμᾶς	
Φύλλον σαράντα κι' ἓνα μὲ σωστὰ ἀκόμα φρένα		Εἴκοσ' πέντε Μαΐου Μηνὸς καὶ ποιεῖ ἡ κοιλιά καθενὸς

41

Τὴν ἄφῃστε τῆς γιορταῖς καὶ τὰ ἱερά κι' ἐρευνήστε γιὰ τὰ βρώμικα νερά

"Ἐληξαν κι' αἱ ἑορταὶ καὶ τὰ θέατρα κι' ἡ ζάλη
κι' ὁ καθένας φαφλατᾶς εἰς ταῦτά του νάτος πάλι
ἀφοῦ κι' ἔκαμαν ὥραϊα μὲ σαχλολογήματα
ποῦτανε μόνον νὰ ἰδῆς καὶ νὰ λές...βλαστήματα
"Ἐληξαν κι' αἱ ἑορταὶ τῶν προγόνων κι' οἱ χοροὶ
κι' ὁ καθένας περ' ὑδάτων τώρα πλέον ἀπορεῖ
κι' ἂν προγονός μας ἓνας σηκωνόταν γιὰ νὰ ἰδῆ
δὲν θὰ ἔπαυε βεβαίως τὸν καθένα μας νὰ φτῆ,
Φτοῦ μὴ βασκαθοῦμε ὅλοι τὶ ὥραϊα, τὶ χαρὰ
πῶς τὰ κάματ' ὅλα πλέον, στήν πλατεῖα, ζωηρὰ
ὁ καθένας μας φωνάζει, μὰ καὶ μᾶς χειροκροτεῖ
Φτοῦ! καὶ Φτοῦ! ἡ Ἐπιτροπὴ μας!
μήπως καὶ μᾶς βασκαθῆ.

Τώρα πλέον νὰ κι' ἀρχίζει ὁ ἀγὼν γιὰ τὸ νερό,
ποῦ κοψίματα καθέναν τότε κόβουν κι' ἀπορῶ
πῶς κοιμώμαστε οἱ πάντες ἐδῶ πέρ' ἀφιονισμένοι

καὶ καθέναν ἀπ' τὸν ἄλλον νὰ τὸν σπράξῃ περιμένε
Ἐπὶ τέλος τῆ ραστώνῃ γιὰ τινάχτε, Πατρινοί,
Σηκωθῆτε ὅλοι ἀμέσως, μπῆχτε ἀμέσως μιὰ φωνή
Σηκωθῆτε! Θὰ πεθάν' τε; δίχως διαμαρτυρία;
καὶ θὰ σᾶς καλύψῃ ἔτσι, σᾶν μουγγοῦ; ἡ πλάκα ἡ κρούα;

Δέν σᾶς νοιώθω! ἡ ἀρώστεια, σᾶς ἀρέσει, νὰ σᾶς φάῃ
κι' ἔτσι εὐκόλα καθέναν ἀπὸ σᾶς τὸ λησμοναίει;
Δέν σᾶς συγκινεῖ καθόλου ἡ φωνὴ τοῦ πλαῖνου σας
ἢ μὴ χάσατ' ἐπὶ τέλος ἀπ' τὴν τεμπελιά τὸ νοῦ σας;
Τὸ σαράκι μᾶς προσμένει, στὰ νερά μα, Πατρινοί
ἢ ζωὴ μας ἔχει γίνεϊ τώρα πλέον ἀλγεινὴ
Σηκωθῆτε ὅλοι ἀμέσως. Μπῆχτε ἀμέσως μιὰ φωνή
καὶ σεισμοῦ κάμετ' ἀμέσως, τί στεκῶστε σᾶν χαζοί!!
σᾶν τετράποδα τουτέστιν κοιμισμένοι στὸ....παχνί!

**Συνέδριον σπουδαίον, σπουδαιότατον,
ἐν Ὀλυμπία, τρομέρον
μετὰ φαγοποιτίου μὰ κ' ἐξαίρετον
καὶ μετὰ λόγων φλογερῶν.**

Νὰ συνέδριον λοιπόν
ἐν ἀρχαία Ὀλυμπία
τῶν ἐφέδρων, φοβερόν
μετὰ λόγων φλογερῶν,

Νὰ τῆς Ἄλτιος ὁ χώρος, ποῦ ἡ δάφνη τὸν κοσμεῖ
νὰ κ' ἀγάλματα ἀρχαία, παλαιῆς δόξαις! καὶ τιμῆ
ὑπομνήματα, προτάσεις μὲ θαυμάσιον καιρὸν
καὶ μιὰ τρύπα στὸ νερόν!...

Νὰ λοιπόν, ποῦ δρᾶσις πάλι
φέρνει ζάλη στὸ κεφάλι
καὶ Πρόεδρ' ἐφέδρων ἄλλοι
κόφι πρώτης! καὶ κεφάλι
γιὰ τῶν ἐφεδρῶν τὸ χάλι
ὀμιλοῦν πάρα πολὺ,
καὶ τὸ θέαμα μοῦ μοιάζει
ὅπως μ' ὄλους κάνω χάρι
τάλε κουάλε σάν...Βουλή!
Πρώτης θέαμα καί...ντόρος
λόγια, σκέψεις παραφόρων,
ὅπως τῶχει ὁ Ρωμῆς,
καὶ τὸ γλέντι πάει καπνὸς
κ' ἡ συγκίνησης, ποῦ τώρα συνταράσσει τὸν καθένα
συνετάρραξε κ' ἐμένα
καὶ πρὸς ὄλους ὀμιλῶ,

Ἑλληνάδες ἄλλο ἓνα, ἐάν κ' ἄν' τε, σάν καὶ τοῦτο
τὸ συνέδριον, ποῦ τώρα δύο τρεῖς... ἀπασχολεῖ
ὄλα τὰ ζητήματά σας μὲ τὸ δεύτερο ντεμποῦτο
θὰ λυθοῦνε μὲ τὸ πρῶτο καὶ θὰ γίνουνε...γιαλὶ

Λοιπόν, ὄλοι πᾶρτε φόρα
γιὰ τοῦ χρόνου, ὅπως τώρα,
κ' ἐκεῖ κάτω ξαναπαῖτε
φᾶτε πιέτε, ξαναφᾶτε!,
μὰ μὲ τρόπον σοβαρὸν
καὶ θὰ βρῆτε εὐθὺς, πῶς κάνουν μία τρύπα στὸ...νερόν!

**Πρὸς τὸ πένθος τῆς Ζακύνθου ἀπολύτως συμφωνῶ
καὶ τὸ τίμιο παιδί της μετ' αὐτῆς κ' ἐγὼ θρηνηῶ**

Στὸ νωπὸ τοῦ Ζάντε μνήμα
μ' ἐν τοῦ Καλιανέση θῆμα
σκύβω, μέσα καὶ θωρῶ
ἓνα τίμιο παληκάρι
καὶ ἡ Μοῦσα μου τὸ ψάλλει
μ' ἓνα τρόπο ζωηρὸ,
καὶ φωνάζω τῆς Πατρίδος φοβερῶς ὅσο μπορῶ

«ὦ! Πατρίς τῶν γαλονάδων
τῶν μεγάλων τῶν φαγάδων
πῶς κατήνησες κ' ἐγίνης παναθλία, κακομοῖρα!!
γιατὶ στέξεις καὶ τηρᾶς
Καλιανέσηδες βαρβάρους
ποῦ μᾶς κάνουν τοὺς μεγάλους,
γιὰ δὲν πέρνεις μιὰ σάνίδα καὶ ν' ἀρχίσης νὰ βαρᾶς...»

Καὶ στοῦ «Ἄγκυθιοῦ» τὸν πόνο, τῆς Ζακύνθου συμπονῶ
καὶ μαζῆ μ' αὐτὸ φωνάζω! καὶ μαζῆ μ' αὐτὸ θρηνηῶ
οἱ ἐλεύθεροι πῶς γίνατ' ὄλοι δοῦλοι μονομιᾶς
καὶ ἀμίλητα τὸ ξύλο ὄλοι τρώτε μὲ τιμᾶς»
«μὰ νὰ σκύβετε σάν θέλ' τε σάν τὰ ζῶα τὸν αὐχένα
κάθε μέρα προτιμῆστε ἀπὸ τοῦτο κάλιο ἓνα
«Δός τε τὸν γιὰ τὸ κανάλι καὶ τραβᾶτε νὰ πνιγῆτε
ἀφοῦ πειὰ δὲν σᾶς ἀξίζει, ὡς ἐλεύθεροι νὰ ζητε!!»

**Τὰς θερμὰς εὐχὰς μου στέλλω
οὔθε ξέρω κ' οὔθε θέλω**

Εἰς τὸν Βαρδούγιαν Πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν καὶ στύλον
στέλλω λουλούδια τῶν ἀγρῶν μετὰ εὐχῶν ποικίλων

Στὸν Κώστα Λαμπρινόπουλον τὸν Δικαστὴν λουλούδια
καὶ εὐτυχίας γλήγορης νὰ ψάλω του τραγοῦδια

Εἰς τὸν Περιφανάκην μας τὸν Δικαστὴν νὰ ζήση
καὶ μετὰ τῆ Κυρίας του κ' αὐτὸς νὰ εὐτυχῆση

Στὸν Κωσταντῖνον Λέοντα τὸν ἀβοκάτον πάνυ
ὀλάνθινον τ' ἀπέστειλα, μαλόπλεχτο στεφάνι
στὸν Στεφανόπουλον Κωστὴν νὰ χαίρη τὴν κυρά του
τὴν ἀφεντομητέρα του μαζῆ μὲ τὰ παιδιὰ της
Στὸν Κώσταν τὸν Ψινόπουλον πολλὰ νὰ ζήση χρόνια
καὶ στὸν Μιχαλακόπουλον Κωστὴν ζευγάρι ἀηδόνια

Στὸν Ντίνον Γκότσην Βουλευτὴν εὐχομαι πάντα υγείαν
στὸν Ντίνον δὲ Λαδόπουλον καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν
Εἰς τὸν Μιχαλακόπουλον τὸν Κώστα στέλλω ῥόδον
καὶ στὸν Ἀποστολόπουλον τὴν ῥίμαν τῶν τριόδων
καὶ γιὰ τὸ μάτι μαλλιαρὸν καὶ φουντωμένον σκόρδον
Στὸν Κώστα Σπηλιωτόπουλον γαρύφαλον εἰς κλῶνον
καὶ στὸν Χανιώτην π' ἀγαπᾶ, λουλούδια τῶν λειμώνων
στὸν Κώστα Βασιλόπουλον τῆς Ὀμβρελοποιίας
πανευτυχῆ του τὴν ζωὴν καὶ μετὰ τῆς κυρίας
στὸν Κώστα τὸν Γυφτόπουλον μιὰ πρώτης φουστανέλλα
γιατὶ θυμᾶμ' ἀπ' τοὺς χοροὺς, πῶς τοῦ πηγαίνει τρέλλα!

εἰς τὸν Κώστα Πρεβεδοῦρο δικηγόρο φλογερὸ
νὰ τὸν βλέπω πάντα ντοῦρο κ' ὅπως πάντα στὸν ἀφρό
εἰς τὸν Κώστα τὸν Γκαβίνο φιλιτὰτον μου τὸ πεσκέσι
ποῦ θὰ τοῦστειλα δὲν στέλλω, γιατί ξέρω, δὲν τ' ἀρέσει
Στὸν Ραυτόπουλο τὸν Κώστα χίλια χρόνια νὰ μᾶς ζήση
καὶ στὸν Κώστα τὸν Τρεμπέλα, αὐτὸς νὰ τὰ κατοστήση
στὸν Κώστα Γαζετόπουλον τοῦ εὐχομαι καὶ σώνει
νὰ πάψη νὰ κορδώνεται, γιατί μὲ βαλαντώνει.
Εἰς τὸ Γεωργακόπουλον τὸν Κίμων εὐχὴν μίαν
νὰ χαίρη τὰ παιδάκια του καὶ τὴν καλὴν κυρίαν

Στο Δημητρόπουλο Κωστὴ λεβέντη μὲ καμάρι
δημοτικῶν μας σύμβουλον, τοῦ Γαβριήλ τῆ χάρι
καὶ ὡς τοῦ χρόνου εὐχομαι νὰ τοῦ ἰδῶ ζευγίρι.
Στοῦ Κάνιστρα τοῦ ἱατροῦ Κάνιστρα στολιμαμένην
στὸν Γονατᾶν τοῦ Κωσταντῆ γαρυφαλιά ἀνθισμένην
στὸν Κώσταν Λοῦρον ἱατρόν τῶν Ἀθηνῶν, Κορῶνα
νὰ εἶναι πάντα ἀγέραςτος σάν τοῦ Διόν κολῶνα.
Στὸν Μεροτζίωτην εὐχομαι Θεὸς νὰ τὸν γλυτώνη
κ' ἀπὸ τῆς ξέναις συμφοραῖς γιὰ τ' ὡς ἐδῶ καὶ σώνει.

Εἰς τὸν Δημητρακίην μας, ποῦ στὰς Ἄθηνας μένει
 νὰ δίνῃ ὁ Θεὸς δύναμι γιὰ νὰ μὴν ἀποστῆν.
 Καὶ εἰς τὸν Παπαδόπουλον χειροῦργον μας σπουδαῖον
 πάντα νὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν καλὸν καὶ κερδαλέον
 Στὸν Ραβαζούλαν τὸν Κωστὴν νὰ πύψῃ νὰ θυμῶνῃ
 κ' ὅταν θυμῶνῃ μὴ γελῇ, γιὰτὶ μέ παλαβῶναι.

Στὸν Κώστα τὸν Φιλόπουλον πικαίμαχον τῆς πέννας
 βασιλικὸν ἀπέστειλα π' ὀρέγεται καθένας.
 Στὸν Παπαζαφειρόπουλον τὸν Κώσταν στέλλω ῥόδα
 κ' εἰς τὸν **Λαρίσης** Ξιφαρᾶν ἀρνίου ἓνα πόδα.
 Εἰς τὸν Ἀναγνωστόπουλον τὸν ἱατρὸν τὰ μάλλα
 καὶ ἄλλο αὐτοκίνητον γιὰ νὰ γυρνᾷ τρεχάλα.
 Εἰς τὸν Παπαγγελοῦτσον μας τὸν δικηγόρον φίλον
 ἀπέστειλα τριαντάφυλλον, ὡς φίλος, μετὰ φύλλων
 κ' εἰς τὸν Παπανδρικόπουλον ψηλὸν τοῦ στέλλω πῖλον.
 στὸν Κώσταν τὸν Καραμπελιᾶν τῆς Ἄχαῖας σκύλον
 καὶ εἰς τὸν Χασαπᾶκόν μας πληθὺν εὐχῶν ποικίλων

Στὸν Κώστα Ἀνδριανοπουλον Θεὸς νὰ δίνῃ ὑγείαν
 κ' ἀφοῦ εἶν' κ' ἀξιοθαύματος γιαιτρός στὴν Ἐπαρχίαν.
 Στὸν Παπαθανασίου μας Κωστὴν τοῦ ΣΠΑΠ κορῶνα
 λόγια θερμὰ ἀπ' τὴν καρδιὰ καὶ κρῖνον ἀπ' ἀνθῶνα.
 Εἰς τὸν Κοσμάτον Κωνσταντὴν ἀρτοποιὸν σπουδαῖον
 ἓνα βαρέλι μὲ κρασί κ' εὐχὰς θερμῶν χειλέων
 καὶ εἰς τὸν Στασινόπουλον στό **Αἴγιον** πελάτας
 π' ἄμα τοῦ πίνουσι τὰ πιετὰ νὰ τοῦ γυρνοῦν τὰς πλάτας.
 Εἰς τὸν Κακούρη τὸν Κωστὴν αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ
 πολλὰ μὲ τύχην αὐφθονὸν ὅπου νὰ θησαυρίσῃ!

Στὸν Κωνσταντῖνον Παλαμᾶν τῶν ποιητῶν τὸν πάνυ
 χρυσόπλεκτον τὸν στέφανον κ' δλάνθινο γιορτάνι
 κ' ἀπὸ τὰ χεῖλη μου εὐχὰς θερμὰς, τὰ καταχθόνια
 νὰ τὸν γυρεῖον μοναχά, χωρὶς νὰ βροῖσκον χρόνια!
 νᾶν' ὁ θεώρατος μπαξῆς στὸν κόσμον τὸν ἐπάνω
 καὶ μὲ τοὺς ἄλλους νὰ τρυγῶ κ' ἐγὼ ὡς ἐκεῖ ποῦ φθάνω!

Στὸν Κυριακόπουλον Κωστὴν γαρούφαλλα καὶ δῶρα
 στὸν Λαγωγιάννην τὸν Κωστὴν σὲ πλῆθος τὰ παπῶρα
 στὸν Μαρουλάκον Κωνσταντὴν **Κατήγορον** μὲ χάρι
 λίγο νὰ κόψῃ τ' εὐχομαι ἀπ' τὸ πολὺ καμάρι
 καὶ εἰς τὸν Κώσταν Βλασταρᾶν στέλλω χλωρὸ βλαστάρι
 κ' ἄλλου Μεγάρου ἐπιπλα μοναδικῶς νὰ πάρῃ.
 Στὸν Καϊμακᾶν τὸν Κωνσταντὴν τοῦ Κάϊξερ τὸ κράνος
 καὶ στὸν Γαλάτην τὸν Κωστὴν νὰ πύψῃ νᾶναι πλᾶνος
 γιὰτὶ τὸν βροῖσκει ἔξυπνον κάθε κουτὸς καὶ χάνος.

Στὸν Κώσταν Παπακυριαζῆν στῶν Ἄθηνῶν τὴ χώρα
 τί νὰ τοῦ στείλω; Σώθησαν τὰ ὅσα εἶχα δῶρα,
 γι' αὐτὸ τῆς Τούλας ἔστειλα ἓνα ζευγάρι ῥόδα,
 στὸν Κωνσταντῖνον Τζόβολον ὀλόχρυση παγόδα
 στὸν Κωνσταντῖνον Κάζαγλην π' ὄλο γελᾷ καὶ κλαίει
 θερμαῖς εὐχαῖς τοῦ ἔστειλα εἰλικρινεῖς, ποῦ λέει.
 Στὸν Γκότσην Κά, ποῦ κατοικεῖ εἰς τὴν ἐπάνω χώρα
 καμέλαις ἀπέστειλα, γαρούφαλα γιὰ δῶρα
 καὶ στὸν Βαρζάνη τὸν Ντιντὴν σουβλίον καὶ ψαλίδι
 νὰ φτιάσῃ τὸ βιβλίον μου πρὶν πιάσω τὸ γλωσσίδι

Εἰς τὸν Γεράκιον Δήμαρχον Ἀργοστολείου γλάστρα
 γαρδίνιας δλάνθιστην ὅπου νὰ φτάνῃ ὡς τᾶστρα!

Εἰς τὸν Δογάνη τὸν Κωστὴν εὐχὰς μου κατὰ κόρον
 καὶ καμελίας ἐριθρᾶς, θερμῶς ἀγάπης δῶρον
 στὸν Κατσαντώνη τὸν Κωστὴν τ' Ἀργύρη, ὑπαστυνόμον
 νὰ μελετᾷ καθημαρ' νῶς βιβλίων ἓνα τόμον
 καὶ στὸν Καραγγέλη μας τοῦ ΣΠΑΠ εἰς **Λεχαίνᾳ**
 χρόνια πολλὰ τοῦ εὐχομαι μὲ ἑληές καὶ τραχανᾶ.

Εἰς τὸν Μπουγάνη τὸν Κωστὴν νὰ μὴ μᾶς φαρμακῶνῃ
 καὶ νὰ τοῦ φτιάγῃ τοῦ αὐτοῦ αὐτό, ποῦ δυναμώνει
 Εἰς τὸν Σταθάτον τὸν Κωστὴν νὰ χαιρῇ παιδιὰ του
 νὰ χαιρῇ τὴν κυρία του καὶ τὰ συλλοικὰ του
 στὸν Κώσταν τὸν Σταυριανόν νὰ πύψῃ νὰ θυμῶνῃ
 γιὰ δέν τοῦ πάει δλότελα! καὶ κἄλλιο ἄς τὸ βιδῶνῃ!

Εἰς τὸν Κωστὴν Ἐμμανουήλ νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ
 καὶ μὴ πολὺ πολὺφερονταχύτατα νὰ πιάσῃ
 Στὸν Κωνσταντῖνον Καρρῆ τριαντάφυλλα τοῦ Μᾶη
 Στὸν Κώστα τὸν Δημόπουλον, ποῦ ἡ λεβεντιά τοῦ πάει
 χρόνια πολλὰ, νᾶναι εὐτυχῆς μὲ τὴν υγεία του πλάι.

Στὸ Μπουρδόπουλο τὸ Κώστα τοῦ Δικαστηρίου στύλο
 ὄλοι μοῦπαν μπριγιαντίνη γιὰ μουστάκες νὰ τοῦ στείλω
 Στὸ Δημόπουλο δὲ τὸν Κώστα ἀποστέλλω ταμπουρᾶ
 μὰ νὰ δίνῃ καὶ τοῦ Κώστα τοῦ Ἀράτου νὰ βαρᾶ

Τὰς εὐχὰς καὶ στὰς Ἄθηνας τὴν προτέουσιν τῆς πεῖνας

Τοὺς Λανσέδες καὶ γεράνια στὸν Κωστὴ τὸν Μεθενίτη
 τὰ γαρούφαλα τῆς φλόγας στοῦ Κωστὴ τὸ Λοιδωρικὴ
 στὸ Λαδόπουλο τὸν Κώστα ὁδὸς Χρισσοπηλιωτίσης
 χίλια χρόνια κ' αὐτὸν πάλιν τὰ τὰ χαιρῆται ἐπίσης.
 εὐχομαι ἐπίσης ἤδη καὶ στὸν Κωνσταντὴ τὸν Χρόνη
 καὶ τοῦ στέλλω ἓν' ἀχλάδι, ἓν κερᾶσι κ' ἓν κυδῶνι

Στὸν Κώστα Σηλιωτόπουλον στό Φάληρον τὸ νέον
 εὐχὰς ἐπίσης ζωηρὰν καὶ κίνιστρα ἀνθέων
 εἰς τὸν Θεοφανόπουλον Κλεάνθη στέλλω κρῖνα
 καὶ οὕτω πως ἀπέστειλα τὰ δῶρα στὴν Ἀθήνα.
 πλὴν τοῦ Τσέντου. ποῦ δὲν εἶπα τοῦ ἀγαπητοῦ Κωστάκη
 ποῦ τοῦ στέλλω ἀπὸ τὴν Πάτρα νὰ θυμᾶται κομματάκι
 ὅπως πάντοτ' ἐνθυμοῦμαι ἀγῶνας ὅπου κάνει
 πολεμῶντας μὲ τὸ στήθος τὰ παιδιὰ νὰ τὰ μανθάνῃ.

Καὶ στοὺς ἄλλους τὰς εὐχὰς μου καὶ αὐτοὺς συνδρομητὰς μου

Πρῶτα εὐχομαι τὸν Κώστα Γόργο εἰς τὴν ἀράδα
 ὅπου κάθεται ἓνα χρόνον τώρα στὴν **Αυαλιάδα**
 Ἐπίσης τὸν Ροκόφιλον τὸν Κώστα **Μεσολόγγι**
 Δικηγόρον ὡς ἐπίσης καὶ τὸν Σοῦτον τὸν Κωστὴν
 κ' ἡ εὐχαῖς μου καὶ στοὺς δύο ἀνεβαίνουσι σᾶν ὄγκοι
 καὶ καμέλιαν τοὺς στέλλω ἐρυθρᾶν, λαχταριστὴν.
 Εἰς τὸν Κώσταν Σοῦτον στέλλω ὑψηλὰ ἓν **Ἀγρινίω**
 τὰς εὐχὰς μου ἐν πανίφ.

Στὸν Κωνσταντῖνον Ἀλεξᾶν Ἐπιχειρηματίαν
 ἀμέσως στό **Ἀγρινίον** τοῦ εὐχομ' εὐτυχίαν
 Στὸν Κώσταν Νικολόπουλον στό **Κεφαλοβρυσσόν** μας
 κονιάκ νὰ πῆ τῆς Ἀττικῆς μετὰ θερμῶν εὐχῶν μας
 στὸν Κώσταν Ἠλιόπουλον ποῦ εἶν' εἰς Μπρακουμάδι
 ἀπ' τοὺς λαγούς ποῦ μᾶστελε τὸν ἓνα, γιὰ... σημάδι

Κι' εἰς τὸν Παλκογιαννόπουλον τὸν δικηγόρον ἅμα,
καὶ στὸν Σεργάνον ἔστειλα, στοὺς δυὸ λουλούδια ἀντάμα,
στὸν Κώσταν Νικολόπουλον ἐν τῷ **Κεφαλοβρούσῳ**
ἀπέστειλα καλόγερο νὰ τοῦ κρατῇ τὸ ἴσο
στὸν Κώσταν τὸν Γιαννόπουλον τὸν ἱατρόν, ἐπίσης
λουλούδια ποῦ ἂν τὰβλεπες ἤθελα λαχταρίσεις
στὸ Ζαριακουῖπην τὸν Κωστήν στήν **Ναύπακτο** τοῦ στέλλω
τὰς πλέον ζωηρὰς εἰχὰς, ὅσον γιὰ τοῦτον θέλω
στὸν Κώσταν Ἀντωνόπουλον **Ντοχῶρι-Τριχωνιάς**
στὸν Κώστα Σιάχον ἱκανὸ παιδί τῆς **Ἀμβρακίας**
εἰς τοὺς δυὸ μαζὴ μαζὴ, Εὐχὰς μου τὰς μυρίας.

στὸν Παπαδόπουλον Κωστήν τῆς Μουσικῆς ἀστὲρα
καθηγητὴν μας ἐκλεκτόν τοῦ εὐχομαι στήν Σφαῖρα
νὰ γίνῃ ὀνομαστότερος καμάρι καθενός
καὶ στέλλω του ὅ,τι ἔστειλα ἢ μᾶλλον κανενός

στὸν Κώσταν Διονυσόπουλον τοῦ εὐχομαι νὰ βάλῃ
λίγο μυαλό, νὰ μὴν κυτὰ τὴ μία καὶ τὴν ἄλλη

**Ξεχωριστὰς εὐχὰς μας καὶ τιμὰς
καὶ πρὸς γυναῖκας μερικὰς**

στὴν Κυρίαν Θαγοπούλου στὰ Βραχνεῖκα, Ἐλένην
στέλλω μὴ γαρυφαλίτσα ἀνθιστὴν καὶ πλουμισμένην
καὶ τῆς εὐχομ' ἐκ καρδίας πάντοτε τὴν εὐτυχίαν
καὶ χαρὰν καθὼς τὴν θέλει καὶ πρὸ πάντων μὲ ὑγίαν

εἰς τὴν Πετραλιᾶ Ἐλένη αὐτοκινητοδρομίαν
καὶ νὰ μὴ τῆς τὸ χροστιάη ὁ Θεούλης γιὰ ζημίαν
πρώτη νᾶναι στὸ κολῦμπι καὶ στὸ βόλ:υ καὶ σ' ὅλα
καὶ νὰ κἀνῃ πάντα πρώτη τὴν ἀρχὴ στήν καρμπολα

εἰς τὴν ἐν Κεφαλοβρούσῳ Ἐλενίτσαν τοῦ Πυροπύλη
τό τραγοῦδι τῶν εὐχῶν μας θερμοῦς ψάλλουνε τὰ χεῖλη
καὶ τὰ ρόδα στήν ποδιὰ τῆς πάντοτ' εὐχομαι ν' ἀνθίζου
κι' αὐτὴ γᾶναι πάντα ὄραϊα καὶ νὰ τήνε μακαρίζουν,
νᾶναι πάντοτ' δασκάλα ἢ ἐξαίρετος καὶ μόνη,
ποῦ καὶ τὴν καὶ στὸ μέλλον θὰ ὑμνοῦν αὐτὴν οἱ χρόνοι.

Ἀλλὰ καὶ στὸ Χαϊκάλι στήν Τσιμπρῆ καὶ τιμημένη
διδασκάλισσα σπουδαῖα ζηλευτὴ καὶ τιμημένη
σὲ πανέροια ἀνθισμένα πολυποικίλα λουλούδια
καὶ τῆς χάριτός τῆς ἅμα τὰ παρόντα μου τραγοῦδια.

στὴν Ἐλένη Νικολάου μὴ μοδίστα ζηλευτὴν
ἕνα κἀνιστρον ἀνθέων ἀποστέλλω καὶ σ' αὐτὴν

Κι' ἔτσι ἀπέστειλα τὰ δῶρα!

Κι' ἀφοῦ ἕνα δὲν μοῦ μένει καὶ γιὰ μένα πλέον τῶρα
εἰς τὸ τέλος, ἀδελφοί μου, τὰ δυὸ χέρια μου τεντώνω
καὶ τὸν Ἄρβαν εὐχαρίστως φροσκελώνω καὶ μουτζώνω
κι' εὐχομαί του τῆς "Καμπάνας" τὸ γλωσίδι νὰ τοῦ ζήσῃ
καὶ μὲ τοῦτο εἰς τὰ χέρια εὐτυχῆς νὰ ξεψυχήσῃ.

Ἐστιατόριον λαμπρὸν τῶν Τζιμηδων ἐγίνῃ
μὲ τζαμαρίας, ἔξοχον, μὲ πρώτης φαγητὰ
μὲ μὴ κουζίνα θαυμαστὴ ποῦ ἕνας δὲν θὰ μείνῃ
νὰ μὴ γευθῇ ἀπ' αὐτὰ
ὅλα μὲ βούτυρα ἀγνά, καὶ ὅλα παστρικά

στὸ ΠΑΝΘΕΟΝ, τὶ θαύματα ταινίαις ἐμιλοῦνε
καὶ χαίρομεν π' ἀκοῦμε
τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ ἔξοχον τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος
Ποῦ μόλις μπῆς στήν αἴθουσα σοῦφεύγει κάθε πόνος
κι' ἐκεῖ λοιπὸν πηγαίνεται ἐκεῖ νὰ εὐρεθῆτε
στὸν ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ μοναχὰ θὰ εὐχαριστηθῆτε
καὶ θὰ γενῆτε ὅπως οὖν καὶ σεῖς Πολιτισμένοι
Ἐμπρὸς λοιπὸν στὸ ΠΑΝΘΕΟΝ, ποῦ πάντα περιμένει!!

στὰ Ζαρουχλέικ' ἀνοῖξε ὁ Ντούβας ὁ κύρ Σπῦρος
πρώτης ὄραϊο μαγαζῆ, π' ὄλο δουλεύει ὁ πῖρος
ἀπὸ κρασί περιφρημο, κι' ἔχει ἀπ' ὅλα, ψάρια
καλὰ ψητὰ διάφορα σουβλάκια, πορτοκάλια
μὲ πρώτης περιποίηση, π' ἀμέσως σὲ πληγώνει

εἰς τὸν Μανωλόπ' λον ὄλοι ὁμοθυμαδὸν τραβᾶτε
γιὰ νὰ ἰδῆτε τὶ θὰ πάθῃ ἢ καλὴ κυρὰ Μαριώ
ἐκεῖ μέσα σὰς τὸ λέω ἐὰν πάτε θὰ γελάστε
κι' ἀπ' τὰ γέλοια θὰ σὰς ἔλθῃ ὦ! ἀφεινκτως καὶ... νερό!

στὴν Ἴονιο ἀνθολογία γράφεσθε συνδρομηταὶ
τῆς Μινόνου, π' αἱ ἐκδόσεις εἶναι πάντοτ' ἐκλεκταὶ

τὴν Ἀλεξανδριανὴ τὴν τέχνη ὀλοψύχως ἐκθειάζω
καὶ τοὺς στίχους τὰς εἰκόνας τὰ διηγήματα θαυμάζω
κι' ἐγγραφῆτε νὰ γενῆτε οἱ συνδρομηταὶ φωνάζω

HERBAR πιάνα συνιστῶ
γλατὶ τῶ ἔρηκα τὸ σωστὸ

HERBAR πιάνα πάρ' τε ὄλοι
δυνατὰ καὶ φημισμένα
ποῦν' φθηνὰ στὸ πορτοφῶλι
καὶ στὸν κόσμῳ ξακουσμένα

**Δυὸ λόγια μου εἰλικρινὰ
ποιὸς δίνει σίδερα φθηνὰ**

Γιὰ τὰ σίδερα ὁ Δῆμος ὁ Χρυσοβιτσάνος εἶναι
ἐκνότης φημισμένη, σὰς τονίζω εἰλικρινὰ
κι' ἅμα θέλεις ν' ἀγοράσῃς, μὴ ματιὰ κ' εἶ πέρα δίνε
καὶ θαυρῆς ἀπ' ὅ,τι θέλεις εἰς αὐτὸν καὶ πειὸ φθηνὰ

Παντοπωλεῖον ἔξοχον καὶ εὐρωπαϊκὸν
ὁ Ἄσημά... Σταυρόπουλος μετὰ τοῦ Ξενοφῶν
κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν δύο μας ὁδῶν
αραισκάκη δηλαδὴ καὶ Παντανάσσης ἅμα
ἀνοῖξαν, κι' ὅσοι μπένουνε συγχαίρου γιὰ τὸ θαῦμα!
ποῦ ἀφθονίαν ἔχουνε γαργαλιστῶν εἰδῶν
κι' ἐξαίρετων συνάμα